

Chương 593: Loạn Lạc Ở Thủ Đô Đế Quốc (8) - Thấu Hiểu Sự Việc (Số từ: 4097)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

12:48 PM 21/10/2023

Theo lệnh hợp tác toàn diện từ Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ, Ellen đã có được quyền tiếp cận vụ án.

Và mặc dù cô không chính thức hỗ trợ điều tra, Louise von Schwarz cũng đã đóng góp trí tuệ của mình vào vụ án với tư cách là phụ tá của Ellen.

Heinrich sau đó bày tỏ quan điểm của mình rằng những tín đồ dị giáo của Giáo phái Ma thần có thể liên quan đến vụ án.

Không giống như các thành viên của Tôn giáo Anh hùng, những người theo Giáo phái Ma thần sử dụng [Thần Lực] của Ma thần và nhiều người trong số chúng sở hữu sức mạnh nguy hiểm. Do đó, nếu thực sự có lực lượng của Giáo phái Ma thần đang hoạt động, chúng có thể đã đánh cắp từ Lăng mộ Thánh nhân của Thánh Hiệp Sĩ và thậm chí giết chết Rowan, người đang nóng lòng theo đuổi mình.

Ludwig nói với vẻ mặt nghiêm túc.

"Từ những gì tôi nghe được từ Rowan... Vì các thành viên của Tôn giáo Anh hùng không được coi là dị giáo... Có những trường hợp dị giáo thực sự cải trang thành thành viên của Tôn giáo Anh hùng."

"...Điều đó hoàn toàn có thể."

Louise gật đầu đồng ý với lời nói của Ludwig.

Tôn giáo Anh hùng không phải là một lực lượng có tổ chức có gốc rễ. Do đó, không có gì lạ khi đức tin của họ bị trộn lẫn với các đức tin khác.

Có thể những người theo Giáo phái Ma thần đang truyền bá đức tin Ma thần trá hình của chúng trong làng tị nạn.

Và không giống như Tôn giáo Anh hùng, những người theo Giáo phái Ma thần đã thành lập một lực lượng có tổ chức.

"Nếu điều đó là có thể, những người theo Giáo phái Ma thần cải trang thành Tôn giáo Anh hùng có thể gần như thống trị ngôi làng tị nạn."

Thay vì là một lực lượng ẩn giấu, có khả năng chúng đã là lực lượng tôn giáo thống trị khắp làng tị nạn, đội lốt Tôn giáo Anh hùng.

"Trong trường hợp đó... Rowan có thể đã chiến đấu với một con quái vật to lớn ngoài sức tưởng tượng."

Nếu đúng là ngôi làng tị nạn đã bị xâm nhập bởi Giáo phái Ma thần cải trang thành Tôn giáo Anh hùng, Rowan có thể đã lang thang trong làng để vạch trần bản chất thực sự của những người theo Giáo phái Ma thần khổng lồ.

Nó không phải là bắt những người tị nạn vô tội mà thực sự là bắt và thẩm vấn những người theo Giáo phái Ma thần thực sự. Nếu vậy, Rowan có thể là một người đang cố gắng thực thi ý thức công lý của chính họ.

Những người bị Rowan bắt, tra tấn và giết chết là tín đồ của Giáo phái Ma thần hay những cá nhân vô tội?

Ngày càng khó xác định liệu hành động của Rowan là thiện hay ác.

Cuối cùng, vô số khả năng đã được đưa ra vì không ai có thể xác định được ý định thực sự của Rowan hay danh tính của kẻ giết Rowan.

Ellen gõ ngón tay lên mặt bàn, xung quanh là vô số phỏng đoán.

"Bây giờ, tôi nghĩ chúng ta nên đến Lăng mộ Thánh nhân."

—Hiện trường vụ án.

Ellen kết luận rằng họ nên đến đó trước.

Vụ đánh cắp hài cốt từ Lăng mộ Thánh nhân không thể được coi là điểm khởi đầu của tất cả các sự cố.

Rowan đã từng là Điều tra viên những kẻ dị giáo ở Thủ đô Đế quốc trong một thời gian dài.

Cô ấy hẳn đã có mục tiêu của riêng mình trong tâm trí.

Không rõ liệu mục tiêu đó là vạch trần và tiêu diệt những người theo Giáo phái Ma thần hay là tiêu diệt hoàn toàn Tôn giáo Anh hùng.

Sau thảm họa Cổng, các sự kiện cấp tiến luôn xảy ra.

Một quả bom nổ không có nghĩa là quả bom đó là nguyên nhân của mọi chuyện.

Trong một thế giới mà ngôi nổ vương vãi khắp nơi, những vụ nổ lớn có thể xảy ra ở bất cứ đâu.

Vấn đề là ngôi nổ.

Có quá nhiều vấn đề trên thế giới: các tín đồ của Giáo phái Ma thần tràn lan, Tôn giáo Anh hùng vượt qua vị trí của Ngũ Đại Thần Giáo, và các vấn đề về nạn đói và dịch bệnh phát sinh.

Tai nạn tiếp tục xảy ra ở khắp mọi nơi do thảm họa Cổng, đó là nguyên nhân gốc rễ của tất cả những vấn đề này.

Phần còn lại bị đánh cắp từ vụ Lăng mộ Thánh nhân chỉ đơn giản là kết quả của nhiều vấn đề khác nhau nằm rải rác khắp nơi hội tụ lại và gây ra một vụ nổ.

Đó là những gì Ellen đang nghĩ.

Bản thân các Thánh Hiệp Sĩ cũng đang điều tra nội bộ vụ việc.

"Có vẻ như Rowan đã không chia sẻ chi tiết cuộc điều tra với các Thánh Hiệp Sĩ. Hoặc, Chỉ huy đã nói dối."

Rowan sẽ ngay lập tức bắt tay vào cuộc điều tra sau khi vụ việc xảy ra.

Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ đã trở lại cùng với các Hiệp sĩ cấp cao, nhưng ông phủ nhận việc biết bất cứ điều gì về chi tiết cuộc điều tra của Rowan.

Vì Ellen không chắc liệu viên Chỉ huy có hợp tác đầy đủ hay không, nên cô không có cách nào để tìm ra sự thật của vụ án ngoài việc tận mắt chứng kiến và nghe thấy.

Chỉ huy có thể nói dối Ellen hoặc che giấu thông tin, nhưng ông không thể chặn đường cô.

Ellen bày tỏ ý định đến xem cảnh đó, và ngay sau đó Eleion Bolton đã chỉ định một Hiệp sĩ cấp cao hướng dẫn cô.

"Thật vinh dự được gặp cô, Anh hùng. Từ giờ trở đi, tôi sẽ là người hướng dẫn cho cô."

"Cảm ơn."

Ellen không tin tưởng lắm vào người hướng dẫn, vì anh ta có thể không khác gì Chỉ huy.

Ellen và nhóm của cô hướng đến Thánh Đường Thánh Hiệp Sĩ dưới lòng đất.

Có rất nhiều cơ sở dưới lòng đất của Thánh đường, nhưng Lăng mộ Thánh nhân nằm ở phần sâu nhất.

Các Thánh Hiệp Sĩ chặn đường bước sang một bên ngay khi họ nhìn thấy Ellen.

Louise cũng đã quyết định giúp đỡ Ellen và Ludwig, nhưng cô giữ im lặng.

Trách nhiệm dẫn đầu là của Ellen.

"Anh có thể giải thích ngắn gọn các phác thảo của vụ việc không?"

"Vụ việc xảy ra vào Ngày 3 Tháng 12, khoảng 17 ngày trước."

Một sự cố đã xảy ra 17 ngày trước.

Chỉ huy không thể quay lại ngay sau sự cố, vì vậy ông chỉ có thể quay lại Đế chế sau một khoảng thời gian đáng kể.

Vì vậy, có thể hiểu được rằng ông ta không biết chi tiết về cuộc điều tra hoặc tiến trình của nó.

Các chi tiết rõ ràng và đơn giản.

Vào sáng Ngày 3 Tháng 12, một linh mục phụ trách quản lý Lăng mộ Thánh nhân vào và thấy Lăng mộ bị phá hủy, lập tức báo cáo với linh mục trực.

Khi linh mục đang trực và các Thánh Hiệp Sĩ đến để kiểm tra hiện trường, họ không chỉ phát hiện ra rằng một số lượng đáng kể quan tài đá đã bị phá hủy mà hài cốt cũng đã biến mất.

"An ninh thế nào?"

"Lăng mộ Thánh nhân ban đầu... không có lính canh riêng. Tuy nhiên, để đi xuống Lăng mộ, người ta chắc chắn sẽ phải được các Hiệp sĩ hoặc linh mục nhìn thấy. Nhưng..."

"Không ai nhìn thấy hung thủ sao?"

"Đúng vậy."

"Còn cơ chế khóa thì sao?"

"Lỗi vào Lăng mộ Thánh nhân thường bị khóa. Chìa khóa chỉ được trao cho các linh mục chịu trách nhiệm quản lý Lăng mộ. Tuy nhiên, sau khi thẩm vấn các linh mục quản

lý, người ta tiết lộ rằng họ giữ chìa khóa trong phòng riêng của mình."

"...Vậy là có khả năng trộm cắp à?"

"Ai đó có thể đã sử dụng nó một cách bí mật."

Những tên trộm đã đánh cắp thứ không nên đánh cắp từ một Lăng mộ không có gì để đánh cắp.

Các linh mục chịu trách nhiệm quản lý Lăng mộ chắc chắn sẽ phải đối mặt với sự trừng phạt nghiêm khắc.

Và họ cũng sẽ bị nghi ngờ có thể là thủ phạm.

"Theo linh mục phát hiện ra hiện trường, Lăng mộ vẫn bị khóa như bình thường."

"Kẻ trộm khóa cửa rồi chạy mất sao?"

"...Chúng ta không thể chắc chắn về điều đó."

Thật là một quan niệm lố bịch.

Không ai chứng kiến thủ phạm khi chúng đi xuống Lăng mộ dưới lòng đất, và cánh cửa đã bị khóa.

Mặc dù không thể loại trừ hoàn toàn sự sơ suất trong quản lý chủ chốt hoặc sự tham gia của người trong cuộc, nhưng khả năng rất có thể là một chuyện.

Họ có thể đã vào Lăng mộ dưới lòng đất thông qua [Dịch chuyển tức thời].

"Có khả năng một Thượng Pháp sư đã tham gia."

Rất có khả năng một pháp sư có khả năng sử dụng [Dịch chuyển tức thời] hoặc thậm chí là [Dịch chuyển tức thời hàng loạt] có liên quan đến vụ việc này.

"Các Thánh Hiệp Sĩ đang ghi nhớ khả năng đó. Cô sẽ tự mình chứng kiến khi đến hiện trường."

Khi họ đến Lăng mộ Thánh nhân, Thánh Hiệp Sĩ dẫn đầu cắm một chiếc chìa khóa lớn vào lõi vào đồ sộ và mở khóa cửa.

*Rót rét!

Thánh Hiệp Sĩ mở cánh cửa mà một người bình thường thậm chí không thể mở đúng cách, một mình. Đó là một cánh cửa khổng lồ mà dường như người bình thường khó đẩy hoặc kéo.

Ngay sau đó, cánh cửa mở ra và Ellen có thể nhìn thấy khung cảnh vẫn được giữ nguyên như lúc xảy ra vụ việc.

Một căn phòng lớn dưới lòng đất.

Không chỉ những chiếc quan tài bằng đá được gắn vào tường mà những chiếc quan tài được chôn dưới đất cũng bị khoét rỗng.

Có những chiếc quan tài bằng đá còn nguyên vẹn, nhưng một số lượng đáng kể đã bị vỡ.

Và những mảnh vỡ nằm rải rác trên sàn nhà.

"Đó không chỉ là hành vi trộm cắp, mà còn là phá hoại."

"Vâng đúng rồi."

"Làm thế nào một sự náo động như vậy có thể không được chú ý ở trên?"

"Đáng lẽ nó phải được nghe thấy. Nhưng không ai trong số các linh mục ở trên lầu nghe thấy bất cứ điều gì."

—Cách âm.

—Và [Dịch chuyển tức thời].

Louise nhìn chăm chăm vào cảnh đó và thì thầm,

"Cách âm, thật sao."

Không thể tránh khỏi việc chúng chắc chắn rằng một pháp sư có liên quan đến vụ việc.

☆☆☆

"Tôi có thể vào trong và nhìn kỹ hơn được không?"

"Vâng, được."

Ellen từ từ bước vào Lăng mộ dưới lòng đất.

Các Thánh Hiệp Sĩ không cung cấp cho Ellen nhiều thông tin, nhưng họ cũng không ngăn cản cô.

Chỉ những người có mặt mới có thể khám phá và đánh giá bất cứ điều gì ngoài thông tin bề ngoài.

—Lăng Mộ Thánh Nhân.

Ellen không biết và cũng không cần biết về một nơi như vậy.

Ludwig, Heinrich và Louise đi theo Ellen vào Lãng mộ dưới lòng đất.

Vẫn chưa chắc liệu những kẻ tấn công nhà thờ và những kẻ trộm hài cốt có giống nhau hay không.

Tuy nhiên, rõ ràng là có một siêu nhân trong số những kẻ tấn công nhà thờ, và một pháp sư chắc chắn đã tham gia vào việc đánh cắp hài cốt.

Mọi người đều có linh cảm rằng thủ phạm dù thuộc nhóm nào đi chăng nữa thì cũng không thể là người thường.

Có những chiếc quan tài bằng đá được chôn dưới đất, và những chiếc khác được gắn vào tường như thể được cất giữ.

Như cái tử chẳng hạn.

Cho dù kẻ trộm là một mình hay trong một nhóm, hầu hết các quan tài đá đều bị phá vỡ.

Cho dù họ đã sử dụng khả năng Cách âm để triệt tiêu âm thanh đến mức nào đi chăng nữa thì sự phá hủy vẫn quá mức. Nó chẳng khác gì sự tàn phá.

'Có nhiều cách để làm việc này một cách kín đáo hơn, chẳng hạn như chỉ lấy trộm hài cốt và không động đến quan tài'.

Nếu chúng đã làm điều đó, các Thánh Hiệp Sĩ sẽ không biết về những hài cốt bị đánh cắp trong một thời gian dài.

Điều trở nên rõ ràng là những tên trộm đã hành động như thể chúng không quan tâm liệu chúng có bị bắt hay không.

'Chúng tự tin rằng sẽ không bị bắt, ngay cả với những hành động như vậy.'

Cho dù đó là sự nhạo báng với các Thánh Hiệp Sĩ, sự tự tin trong việc không bị bắt, hay cả hai, điều đó là không thể biết được.

Mọi người nhìn quanh khung cảnh theo cách riêng của họ, nhưng vẫn còn điều gì đó chưa biết.

Tại sao chúng lấy hài cốt?

Tại sao chúng lại đánh cắp hài cốt ngay từ đầu? Nếu chúng để quan tài bị hư hại, nó có thể thể hiện sự tức giận của chúng đối với các Thánh Hiệp Sĩ hoặc Ngũ Đại Thần Giáo.

"Sự tức giận...?"

Sự tức giận đối với Ngũ Đại Thần Giáo.

Và sự tức giận đó đặc biệt nhắm vào hai trong số các tôn giáo.

—Towan và Als.

Mặc dù một số lượng đáng kể quan tài đá đã bị phá hủy, nhưng vẫn còn nguyên vẹn một ít.

Một số xác chết đã được mang đi, trong khi những xác chết khác thì không.

'Chẳng lẽ chúng chỉ lấy hài cốt của những Thánh nhân có đức tin vào Towan và Als trong cuộc đời của họ?'

Ellen đọc phần tương ứng với lịch sử ngắn gọn trên một mảnh quan tài đá bị phá hủy.

'KHÔNG.'

Để đề phòng, cô lướt qua những cái tên, nhưng không chỉ có hài cốt của các Thánh Hiệp Sĩ đã tin vào Towan và Als trong suốt cuộc đời của họ, mà còn có hài cốt của các Thánh Hiệp Sĩ của Ritter, Mensis và Salaam.

'Không có sự phân biệt rõ ràng.'

Đó có thể không phải là biểu hiện của sự tức giận hay một thể lực căm ghét tất cả Ngũ Đại Thần Giáo.

Khi Ellen lướt qua những cái tên, cô không thể không tìm thấy một cái tên quen thuộc.

"Đây là..."

Ellen không khỏi mở to mắt.

Riverrier Lanze, người đã bị giết bởi Reinhardt.

Vừa tìm được cái tên đó, Ellen không khỏi cắn môi.

Trong cuộc thi Miss Temple, Reinhardt đã không lộ diện.

Khi đó, Reinhardt đã chiến đấu với Riverrier Lanze để cứu Olivia Lanze.

Đột nhiên nhớ lại ký ức, đầu Ellen đau như búa bổ.

"Ugh...!"

"Ellen!"

Khi Ellen bất ngờ ôm đầu và gục xuống, Heinrich và Ludwig, những người đang quan sát xung quanh, cũng như các Thánh Hiệp Sĩ đang theo dõi Ellen, lao tới.

"Ugh...!"

Cảm giác như có hàng ngàn mũi kim đang đâm vào đầu cô.

"Có chuyện gì vậy, cậu không sao chứ?"

"Anh hùng, anh không sao chứ?!"

"T-Tại sao đột nhiên lại...?"

"Cậu có sao không? Ra ngoài thôi!"

Xung quanh là những giọng nói vang vọng, Ellen cố gắng lấy lại hơi thở với đôi mắt mở to, cảm thấy choáng ngợp trước áp lực.

Đột nhiên gặp phải cái tên và ký ức, cảm giác như não cô bị một cái dùi đào ra.

Một sự thù hận và giận dữ không rõ nguồn gốc cố gắng nhấn chìm cơ thể cô.

Bên trong linh hồn của chính Ellen, sự hiện diện của 'thứ đó' cố gắng nuốt chửng cô vào một thời điểm nào đó đã gây áp lực lên tâm trí của Ellen.

Những con sóng trong tâm hồn cô đã ngủ yên vì sự chú ý của cô ở nơi khác đang lên.

Hôm nay, Ellen gặp phải quá nhiều thứ mà cô đã cố gắng quên đi, bao gồm cả Ma vương và Thảm Hoạ Cổng.

Đó là lý do tại sao sự hỗn loạn một thời ngủ yên trong tâm hồn cố nhấn chìm Ellen.

“T-Tôi... tôi không sao... chỉ hơi chóng mặt thôi...”

Đó không phải là thứ có thể giải thích là chóng mặt, nhưng Ellen phải ôm đầu và lấy lại hơi khi ngồi xuống.

Chưa.

Chưa.

Cô vẫn có thể chịu đựng được.

Chưa.

Cô vẫn có thể bình yên.

Cô vẫn chưa thể buông bỏ cơ thể, tâm trí và tinh thần của mình.

Cô phải suy nghĩ về một cái gì đó khác.

Chỉ nghĩ về Ma vương và tình cảm của mình dành cho Reinhardt thôi cũng khiến cô cảm thấy như linh hồn mình đang bị dày vò.

Ellen nắm chặt mặt dây chuyền mảnh xương quanh cổ.

Với mặt đá cảm xúc mà Dettomolian đã khắc ghi cho cô kèm theo.

Cô phải nhớ.

Cô phải quên đi.

Cô phải quên đi, để không bị cướp mất.

Cô tập trung vào vụ án.

Riverrier Lanze chỉ bị cướp hài cốt của mình.

Ellen phải xem phần cuối của vụ án giết người và thẩm sát kỳ lạ này.

Cô phải tìm ra tất cả những điều này dẫn đến đâu.

Giữa những suy nghĩ như vậy.

Ellen nghĩ về một thứ khác.

—Vụ án giết người, Ma vương, Thảm Hoạ Cổng và hài cốt bị đánh cắp.

Một lời thôi để quên đi mọi thứ làm đầu óc cô rối bời.

Trở lại Temple.

Cho mèo ăn.

Giống như một lời nói dối.

“Haa..... Haa.....”

Nỗi đau tưởng chừng như xé nát đầu và tâm hồn cô cuối cùng cũng dừng lại.

“...”

Và, vì lý do đó, cơn đau chấm dứt khiến Ellen chết lặng một lúc.

☆☆☆

“Có loại năng lượng ô uế nào tồn tại ở nơi này không? Nó có thể đã ảnh hưởng đến cậu...”

"KHÔNG. Không phải vậy đâu. Điều này đôi khi chỉ xảy ra thôi.”

Đáp lại sự lo lắng của mọi người, Ellen cho biết không phải như vậy.

Cuộc điều tra rất quan trọng, nhưng mạng sống của Ellen mới là quan trọng nhất. Ngay cả các Thánh Hiệp Sĩ cũng tái nhợt vì sốc.

Ellen nên ưu tiên bản thân và những người khác cũng có cùng suy nghĩ.

“Chúng ta không cần phải vội vàng. Bây giờ chúng ta hãy trở về và nghỉ ngơi.”

Vì vậy, Louise đề nghị họ nên dừng lại ở đây và quay trở lại Temple để thu thập suy nghĩ của mình.

Ellen liếc quanh Lãng mộ dưới lòng đất.

Những chiếc quan tài bằng đá đã bị phá hủy, và một số manh mối về những tên trộm đã được thu thập bằng mắt thường.

Lý do của vụ trộm vẫn chưa được biết.

Và Ellen đột nhiên sợ hãi.

Nỗi sợ hãi rằng những linh hồn báo thù, vốn đã im lặng gần đây, có thể nhấn chìm cô hoàn toàn.

"Đúng vậy. Có vẻ như không còn gì để tìm hiểu ở đây nữa....."

Do đó, Ellen đồng ý với Louise. Họ không thể dự đoán những manh mối này sẽ dẫn đến đâu, nhưng họ đã hoàn thành cuộc kiểm tra của mình.

“Nhưng, uh.....”

Tuy nhiên, Ludwig có vẻ ngần ngại rời đi, như thể anh có chút nghi ngờ.

“Cậu có phát hiện điều gì đặc biệt không?”

Trước câu hỏi của Louise, Ludwig lắc đầu với vẻ mặt mơ hồ.

"Huh? Không... tôi chỉ tò mò về một thứ thôi..."

"Nó là gì?"

Vì anh nói rằng mình nghi ngờ nên tất cả họ đều đi theo Ludwig.

Ludwig tiến về phía bức tường của Lăng mộ dưới lòng đất. Nơi có những chiếc quan tài bằng đá bị vỡ.

"Làm thế nào mà chúng phá vỡ chiếc quan tài này...?"

"...Huh?"

"Làm sao?"

"...?"

Câu hỏi của Ludwig khiến ba người kia không giấu nổi sự bối rối.

Giống như Ellen, và giống như các Thánh Hiệp Sĩ.

Mọi người đã tập trung vào chính sự hủy diệt. Họ tự hỏi tại sao những tên trộm lại chọn gây ra một mớ hỗn độn như vậy trong Lăng mộ dưới lòng đất khi chúng có thể lấy trộm những món đồ mà không bị phát hiện.

Họ tập trung vào "tại sao" nó bị hỏng chứ không phải "làm thế nào" nó bị hỏng và không có lý do gì để xem xét điều đó.

Vậy thỏa thuận lớn nào?

“Sao đột nhiên cậu lại hỏi thế?”

Trước câu hỏi của Heinrich, Ludwig nhìn vào chiếc quan tài bằng đá đã bị phá vỡ.

Bên trong chiếc quan tài đá vỡ trông giống như một cái hố rỗng.

Ludwig nhìn chăm chăm vào bức tường trống và nói,

“Chúng không dọn dẹp hiện trường, phải không?”

“Ừm, họ nói thế.”

Ludwig nhìn vào bên trong lỗ rỗng, cho thấy nắm tay trái của mình.

“Nếu chúng đập vỡ nó như thế này bằng nắm đấm hay thứ gì đó... chẳng phải sẽ có những mảnh đá bên trong sao?”

Trước câu hỏi của Ludwig, Ellen cuối cùng cũng nhìn vào bên trong quan tài đá.

Đối với những người siêu phàm, việc phá vỡ một tảng đá không phải là vấn đề lớn.

Họ đã cố tình chọn sử dụng một phương pháp bạo lực và không có lo ngại về tiếng ồn do khử tiếng ồn.

Họ dùng nắm đấm đập vỡ chiếc quan tài bằng đá. Lực tác dụng từ ngoài vào trong.

Trong trường hợp đó, lẽ ra phải có bụi đá hoặc mảnh vỡ bên trong quan tài.

Không có bụi đá hoặc mảnh vỡ bên trong quan tài đá. Nó không hoàn toàn vắng bóng, nhưng nó chắc chắn là đặc biệt.

Dấu vết còn quá ít.

Các quan tài đá khác cũng vậy.

Tuy nhiên, có quá nhiều mảnh vỡ của quan tài đá trên mặt đất và chúng nằm rải rác rất xa.

Ludwig kiểm tra những chiếc quan tài đá khác.

“Cái gì thế này... Tôi có nên nói rằng có vẻ như chúng đã bị hồng từ trong ra ngoài không nhỉ? Phải không?”

“!”

“Đó là...!”

Louise và Ellen không thể không nhận thấy điều gì đó.

Những mảnh vỡ vương vãi tại hiện trường chắc chắn đã nói lên điều đó.

Biết rằng lực tác dụng có chiều từ trong ra ngoài.

“Làm sao chúng có thể phá vỡ nó như thế...?”

“Những xác chết.”

"Huh?"

Ellen trả lời câu hỏi của Ludwig.

“Chúng đã hồi sinh nó.”

Ellen nói với đôi mắt mở to.

“Chúng đã hồi sinh xác của các Thánh nhân... dưới dạng Undead...”

Các xác chết tự sống lại và chui ra khỏi quan tài đá.

Không có lý do gì để nghĩ về lý do tại sao chúng lại phá vỡ chúng như thế này.

Nếu họ nghĩ về việc nó bị hỏng như thế nào, họ có thể ngay lập tức nhận ra chuyện gì đã xảy ra ở đây.

Đây không chỉ là bất kỳ xác chết nào, mà là xác của các Thánh nhân, những người được các Thánh Hiệp Sĩ vinh danh.

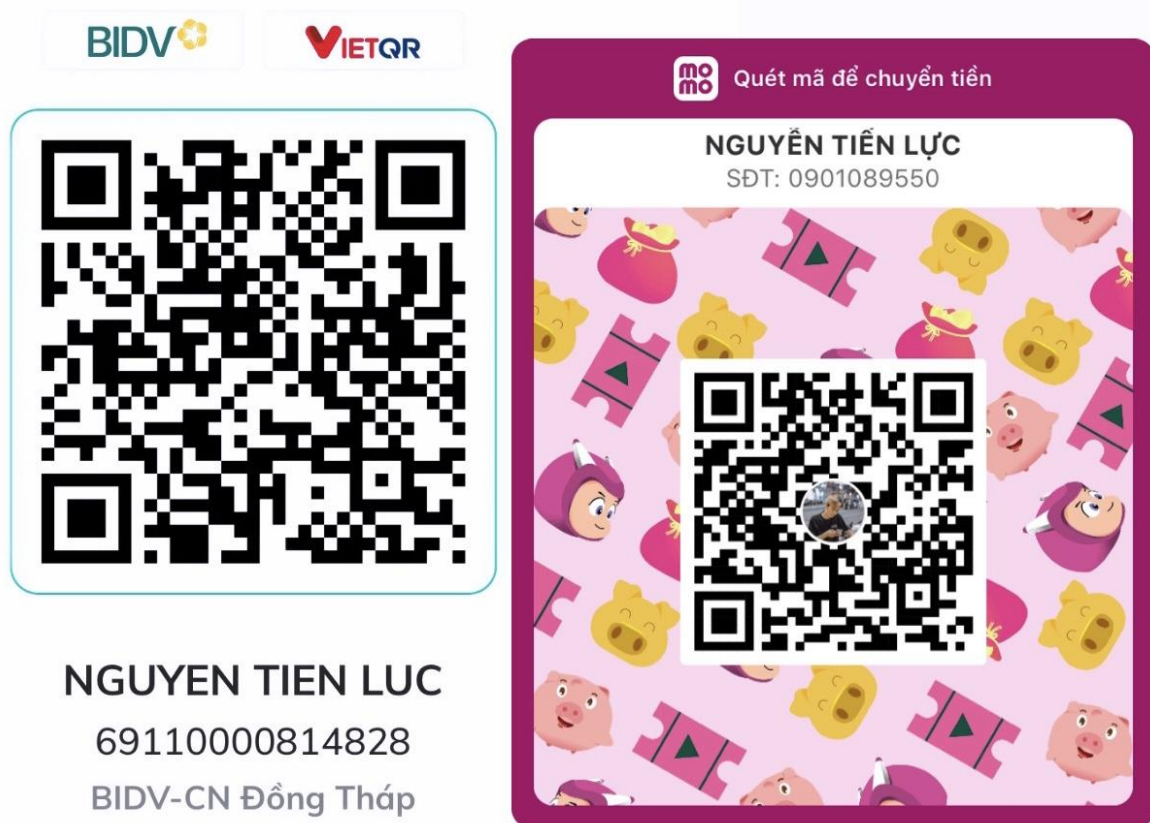
Ai đó đã hồi sinh những xác chết đó thành Undead và biến mất.

Hài cốt không bị đánh cắp mà được hồi sinh.

Ellen, Ludwig, người đã đưa ra gợi ý, và cả Louise lẫn Heinrich đều không khỏi đứng hình trước kết luận gây sốc đó.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading